



Arrest

nr. 135 307 van 17 december 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 10 maart 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 21 januari 2014 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20), aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 20 februari 2014.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 18 maart 2014 met referentienummer REGUL X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 september 2014 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 2 oktober 2014.

Gelet op de beschikking van 22 oktober 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 november 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat F. ULUSOY in opvolging van advocaat S. OGUZCAN en van advocaat L. VAN DE PUTTE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden bestuurshandeling betreft de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 21 januari 2014 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20), aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 20 februari 2014.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet aan de partijen bij beschikking de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* werd het volgende gesteld:

“De verzoekende partij heeft binnen de in artikel 39/81, vijfde lid, van voormelde wet voorziene termijn van 15 dagen, geen synthesesemorie ingediend.

Met toepassing van artikel 39/81, zesde lid, van voormelde wet moet de Raad onverwijld uitspraak doen “waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.”

2.2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog haar visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224 092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

2.3. Op 2 oktober 2014 dient de verzoekende partij een vraag tot horen in. Ter terechtzitting van 18 november 2014, alwaar de verzoekende partij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de in de beschikking van 23 september 2014 opgenomen grond, wordt het volgende gesteld:

“VzP laat een schrijven zien van de balie Hasselt waaruit moet blijken dat haar advocaat sinds 25 september 2014 niet langer actief is als advocaat aan deze balie. VzP stelt dat zij pas naderhand kennis heeft gekregen van het feit dat geen tijdige synthesesemorie werd ingediend. Zij stelt dat de activiteiten van deze raadsman al eerder opgehouden zijn want zij heeft hem meerdere malen tevergeefs gecontacteerd waardoor zij zelf reeds een wijziging van woonplaatskeuze aan de Raad heeft overgemaakt. In haar pleidooi ten gronde brengt zij een stuk bij dat zij neerlegt ter zitting.”

2.4. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de brief van de griffie van de Raad waarin de vraag wordt gesteld of de verzoekende partij een synthesesemorie wenst in te dienen, op 23 april 2014 aangetekend wordt verstuurd naar het adres waar de verzoekende partij keuze van woonplaats heeft gedaan. Bij aangetekend schrijven van 28 april 2014 deelt de verzoekende partij mee dat zij een synthesesemorie wenst in te dienen. Vervolgens werd er binnen de termijn van vijftien dagen na het schrijven van de griffie van 23 april 2014 geen synthesesemorie ingediend waardoor de Raad conform artikel 39/81, zesde lid van de vreemdelingenwet diende vast te stellen in zijn beschikking van 23 september 2014 dat het vereiste belang ontbreekt in hoofde van de verzoekende partij. Ter zitting van 18 november 2014 deelt de nieuwe raadsvrouw van de verzoekende partij mee dat de vorige raadsman van de verzoekende partij sedert een tijd niet meer actief is aan de balie en officieel geschrapt werd uit de lijst van advocaten van de Balie Hasselt op 25 september 2014.

Van de sanctie voor het niet indienen van een kennisgeving om al dan niet een synthesesemorie neer te leggen, namelijk de vaststelling dat het vereiste belang ontbreekt, kan enkel worden afgezien wanneer de verzoekende partij aantoonst dat zij wegens overmacht werd verhinderd tijdig een kennisgeving in te dienen (RvS 15 mei 2003, nr. 119 416). Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass.

9 oktober 1986, RW 1987-88, 778; J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State, Afdeling Administratie*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506).

In dit verband dient erop te worden gewezen dat de vorige raadsman op 28 april 2014, datum waarop de wens tot het indienen van een syntheseseminarie geuit werd, nog actief was als advocaat. De omstandigheid dat deze vorige raadsman plots de belangen van de verzoekende partij niet meer leek te behartigen, betreft mogelijkwerwijze een fout van voornoemde raadsman, maar kan niet als een situatie van overmacht beschouwd worden. De verzoekende partij dient in principe in te staan voor de fouten van zijn raadslieden (RvS 29 juni 1998, nr. 74 711). Het meedelen van een wens tot het indienen van een syntheseseminarie op 28 april 2014 en het vervolgens niet indienen van een syntheseseminarie, door een raadsman die pas op 25 september 2014 geschrapt werd uit de lijst van de advocaten van de Balie Hasselt, kan niet als een geval van overmacht worden beschouwd (zie ook RvS 23 maart 2006, nr. 156.822 en RvS 6 mei 2004, nr. 131.143). Het betoog van de verzoekende partij ter terechtzitting doet derhalve geen afbreuk aan de vaststellingen uit de beschikking van 23 september 2014.

Het beroep is onontvankelijk.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien december tweeduizend veertien door:

mevr. A. DE SMET,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET